

Rep. Nr. 23/15

*

AR. NB-024-04
E/XXXX

*

Eindbeslissing van
8 juli 2015 bij verstek

*

Beroep tegen de
beslissing van de Beperkte
Kamer van 24 oktober
2002

*

VAN RECHTSWEGE
UITVOERBAAR BIJ
VOORRAAD
NIETTEGENSTAANDE
CASSATIEBEROEP

KAMER VAN BEROEP die met volle rechtsmacht kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten worden behandeld, ingesteld bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, bij artikel 144, § 3 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994.

BESLISSING

In de zaak van

MEVROUW A...,
kinesitherapeut, wonend te XXXX,

appellante, met als raadsman meester B ,
advocaat te XXXX, die niet verschijnt

Tegen

RIZIV - DIENST VOOR GENEESKUNDIGE
EVALUATIE EN CONTROLE, openbare
instelling, met zetel te 1150 Brussel,
Tervurenlaan 211,

geïntimeerde, voor wie is verschenen, meester
C *loco* meester D , advocaat te XXXX

*

* *

Op de openbare terechtzitting van 23 april 2015 heeft geen enkele partij de toepassing gevraagd van artikel 18, § 2, tweede lid, van het koninklijk besluit van 9 mei 2008 tot bepaling van de werkingsregels en het Procedurereglement van de Kamers van eerste aanleg en van de Kamers van beroep bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het RIZIV

*

* *

Voorgaanden in de procedure

Gelet op de gedingstukken, in het bijzonder

- de beslissing van de Beperkte Kamer van het Comité van de Dienst voor Geneeskundige controle van 24 oktober 2002, betekend aan A op 4 november 2002,

- het verzoekschrift tot hoger beroep van A van 16 november 2002, ontvangen ter griffie op 20 november 2002,
- de conclusies voor de Dienst voor Geneeskundige Evaluatie en Controle (DGEC) van het RIZIV van 10 augustus 2006, neergelegd ter griffie op 10 augustus 2006,
- de akkoordconclusie opgemaakt voor de geïntimeerde, die door beide partijen voor akkoord werd ondertekend op 22 juli 2014 en ontvangen werd ter griffie van de Kamer van beroep op 29 juli 2014,
- de vaststelling van rechtsdag op 23 april 2015

Op de openbare terechtzitting van 23 april 2015 werd de Dienst voor Geneeskundige Controle en Evaluatie (DGEC) bij het RIZIV vertegenwoordigd door haar raadsman. Zij werd gehoord in de uiteenzetting van de akkoordconclusie.

De appellante is op deze terechtzitting niet verschenen.

De debatten werden gesloten, de zaak werd in beraad genomen en voor uitspraak gesteld op 28 mei 2015, eerste nuttige zitting van de Kamer van beroep. Op de terechtzitting van 28 mei 2015 werd de zaak voor uitspraak verdaagd naar de buitengewone openbare terechtzitting van 8 juli 2015.

*
* *

1. Voorwerp van de oorspronkelijke vordering

Door de Dienst voor Geneeskundige Evaluatie en Controle (DGEC) werd een onderzoek gevoerd naar de aanrekening van prestaties door A aan de ziekteverzekering in de periode van 1 augustus 1996 tot en met 30 juni 1997.

De processen-verbaal van vaststelling dateren van 17 juni 1997 en 27 juli 1998.

Er werd haar ten laste gelegd dat zij niet verleende verstrekkingen heeft aangerekend.

De waarde van de ten onrechte aangerekende verstrekkingen werd door de DGEC bepaald op € 2.451,69.

2. De bestreden beslissing van de Beperkte Kamer

De Beperkte Kamer van het Comité van de Dienst voor Geneeskundige Evaluatie en Controle verklaarde in haar beslissing van 24 oktober 2002 de ten laste gelegde feiten bewezen en weerhield ze.

A werd veroordeeld tot de terugbetaling van de waarde van de ten onrechte aangerekende prestaties voor een bedrag van € 2.451,69.

Bij dezelfde beslissing van de Beperkte Kamer van 24 oktober 2002 werd ten aanzien van A. bovendien een verbod opgelegd tot verzekeringstegemoetkoming in de kosten van geneeskundige verstrekkingen, welke door haar zouden verleend worden over een periode van zes (6) maanden

3. De vordering van de partijen in hoger beroep

3.1. A heeft hoger beroep aangetekend tegen de voormelde beslissing van de Beperkte Kamer

In het verzoekschrift tot hoger beroep werden tenlasteleggingen op gemotiveerde wijze betwist. A stelt in het bijzonder dat er tal van redenen zijn om te twijfelen aan de bewijswaarde van de in aanmerking genomen getuigenverklaringen, alsook aan de objectiviteit van het gevoerde onderzoek. Zij merkt bovendien dat zij als loontrekkende geen enkel persoonlijk belang had bij het plegen van de beweerde fraude.

3.2. Bij akkoordconclusie van 22 juli 2014 verklaren de partijen dat zij om alle specifiek aan deze zaak verbonden elementen en omstandigheden die zij aanhalen, akkoord zijn om een einde te stellen aan de betwisting zoals deze zich in de huidige stand van de zaak voordoet.

Beide partijen vragen dat de beslissing van de Beperkte Kamer van het Comité van 24 oktober 2002 in de gegeven omstandigheden zou worden vernietigd.

*
* *

4. Beoordeling

4.1. De tenlasteleggingen in deze zaak hebben betrekking op feiten uit de periode van 1 augustus 1996 tot 30 juni 1997.

De ten laste gelegde feiten werden aan de appellante, A, ter kennis gebracht bij processen-verbaal van vaststelling van 17 juni 1997 en 27 juli 1998.

De tenlasteleggingen worden integraal betwist door de appellante.

4.2. Bij akkoordconclusie van 22 juli 2014 bevestigen beide partijen dat er ernstige discussie en betwisting bestaat over de aard en de omvang van de feiten, alsook over de vraag of de inbreuken effectief gepleegd zijn.

Het verweer van de appellante houdt in essentie in dat zij de getuigenverklaringen die worden aangewend als bewijs van de inbreuken, om meerdere redenen inhoudelijk betwist, zoals de slechte verstandhouding met bepaalde getuigen, het gebrek aan rechtstreekse kennis van de feiten door de getuige of het gebrek aan tijdbesef als gevolg van de leeftijd van de getuige

De partijen stellen dat er intussen echter veel tijd is verstreken sinds het vaststellen van de tenlastegelegde feiten en het instellen van het hoger beroep, hetgeen in overweging te nemen is bij de beoordeling van de bewijsvoering en van de rechten van verdediging

De partijen zijn van oordeel dat het tijdsverloop in deze zaak meer bepaald een afdoende controle van de voorgelegde bewijselementen bemoeilijkt en de mogelijkheid tot tegenbewijs of tot het stellen van extra onderzoeksdaden aantast

In deze omstandigheden gaan de partijen akkoord om een einde te maken aan het geschil in de staat waarin het zich bevindt. Zij vragen om die reden de bestreden beslissing te vernietigen

4.3. De Kamer van beroep dient de vaststelling betreffende de overschrijding van de redelijke termijn in deze zaak bij te treden

Er is immers meer dan 17 jaar verstreken sinds de vaststelling van de tenlastegelegde feiten en meer dan 12 jaar sinds het instellen van het hoger beroep

Deze overschrijding heeft op zich geen verval van de vordering tot gevolg

Wel dient de te lange duur van de procedure te worden betrokken bij de beoordeling van de bewijsvoering en bij het onderzoek naar het respecteren van de rechten van verdediging, alsook bij het bepalen van de eventuele sanctie (R v St 3 juni 2004, Monstrey, nr 132,001, R v.St 10 juni 2004, Baelden, nr 132 234, www.raadvst-consetat.be)

De overschrijding van de redelijke termijn heeft ter zake gevolgen voor de beoordeling van de betwiste tenlasteleggingen

Ten aanzien van deze tenlasteleggingen bevestigen beide partijen dat de controle in zake de bewijsvoering, de mogelijkheid tot tegenbewijs en tot het stellen van onderzoeksmaatregelen, gehypotheciseerd is, terwijl het bewijs van de ingeroepen inbreuken door de daartoe aangewende getuigenverklaringen precies het voorwerp van betwisting uitmaakt

In deze omstandigheden blijkt de geïntimeerde niet meer aan te dringen op de vordering om de betwiste tenlasteleggingen als bewezen te weerhouden en vragen de partijen dat de beslissing van

de Beperkte Kamer integraal wordt vernietigd

Gelet op de gevolgen van de manifeste overschrijding van de redelijke termijn op de bewijsvoering en op de rechten van verdediging, is deze vraag gegrond te verklaren

*
* *

OM DIE REDENEN,

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk en om de hoger vermelde redenen gegrond zoals hierna bepaald

Vernietigt de bestreden beslissing van de Beperkte Kamer van het Comité van de Dienst voor Geneeskundige Evaluatie en Controle van 24 oktober 2002

Opnieuw wijzend

Stelt vast dat de tenlasteleggingen niet kunnen weerhouden worden wegens overschrijding van de redelijke termijn en dat de oorspronkelijke terugvordering en vordering tot het opleggen van een sanctie, telkens gesteld door de Dienst voor Geneeskundige Evaluatie en Controle op basis van deze tenlasteleggingen, om dezelfde reden af te wijzen zijn

Aldus uitgesproken door de Voorzitter op de buitengewone openbare terechtzitting van 8 juli 2015 van de Kamer van beroep die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten behandeld worden, ingesteld bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, opgericht bij artikel 144 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, en ondertekend door

- Mevrouw Marijke Demedts, magistraat, stemgerechtigd Voorzitter van de Kamer van beroep,
- De heer Martin Volcke, griffier van de Kamer van beroep

Volgen de handtekeningen

De griffier,

De Voorzitter,

M VOLCKE

M DEMEDTS

De Kamer van beroep die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten behandeld worden, die in die taal de zaak heeft gehoord en er in die taal over beraadslaagde, was samengesteld uit mevrouw Marijke Demedts, stemgerechtigd magistraat-Voorzitter, en dokters Eva Traey en Marc Dubois, adviesgerechtigde leden, voorgedragen door de verzekeringsinstellingen, alsmede de heer Simon D'Hooghe en de heer Dirk Verleyen, adviesgerechtigde leden voorgedragen door de representatieve organisatie van de kinesitherapeuten.

De Kamer van beroep werd bijgestaan door de heer Martin Volcke, griffier in de Kamer van beroep.